

בכפר מנחם

גיליון מס. 180

ערב ראש השנה תשע"א ספטמבר 2010

שוב נתחיל מחדש / נתן יונתן

אז יבוא חודש אב, מאוהב בדרכיו
בשמשו השופך אגמים של זהב
והלילה מלא צרצרים וכוכב
וקייצי ופרוע וחם

אז אלול, אחרון במדרון התלול
קצר ימים ונושף עם לילו הטלול
עוד תקיעה עוד תרועה עוד שברים ועיגול
השנה שעברה יסגר במנעול

מתחילים מחדש. למה לא? מה זה רע?
גם הזמן הזה לפעמים מתבלבל בספירה
גם הגל אל החוף מבקש חזרה
גם תיבת הזימרה שרה שוב את שירה

שוב נתחיל מחדש, שכולם מתחילים
ננגן את השיר באותן המילים
שאינן מתעייפות לעולם, כגלים
השבים בלי חדול
אל הים הגדול
אל חולות החופים התלולים.

שוב נתחיל מחדש, שכולם מתחילים
החורש, האוסף, המשורר, העלים
הנופלים עם הרוח, פניני הטללים
והגל החוזר אל חופיו התלולים

מתחילים כמובן גם ירחי השנה
תשרי, חשוון וכסלו
סתיו חדש ריחני מתיישב בגינה
להביט איך החורף חולף

ורואה איך גני התפוח נורא
עייפים אחרי הקטיף
איך הרוח פולש לבריכה הקרירה
וחורש על פניה קמטים.

וכבר בא וחובט המטר של טבת
ואחריו חודש שבט ופרחיו
ואדר, הססן איך פותח רוכסן
לשרב החמסן של ניסן...

נטפים אחרונים של מטר ואייר
מלחך ודורס כבר ברכס ההר
עוד סיוון כמובן
ותמוז הנמהר
והלוח שלנו הולך ונגמר

ראש השנה 2010

היום בבוקר קם ילד בכתה א' וצעד לביה"ס החדש כאן בכפר מנחם, לידו צעדו תלמידי צפית בדרך לפתיחת שנת לימוד נוספת, בתחילת השבוע הגיעו הקטנטנים לגנים, בעגלה, זחילה וצעדים קטנים לשנת חינוך חדשה. השבוע קמה סבתא והביאה את נכדה לגן תאנה החדש לעוד שנה קסומה של גילויים, משחק, חברה ולמידה. יש קסם מיוחד בישוב, לקום בבוקר כאן בסביבה ירוקה, חקלאית ורוחשת חיים. תכונה של עשייה, עבודה, יצירה, למידה וחברות באוויר, מפגשי בוקר אקראיים, בחדר האוכל, בשבילים, בין טוסטוסים, קלנועיות ועגלות ילדים, ליד תחנת ההסעה.

ומה נאחל לכולנו, קודם כל בריאות, מקטן עד גדול, שנדע להעריך את הקיים סביבנו, לקחת נשימה עמוקה ולספוג את היופי, הטוב והיצירה היפה שעוטפת אותנו.

שתהיה לנו שנה של מוצלחת של צמיחה, התפתחות והמון עשייה לנו ולכולנו.

שנה טובה

שנת שלום, שקט ובטחון לחיילנו (ושיחזירו כבר הביתה)

שנת שגשוג, צמיחה ובניה

שנת גידול ילדים, נכדים והדרכתם לחיים

עוד שנה ליצירת זיכרונות, בניית מסורות והרהור במה שכבר היה.

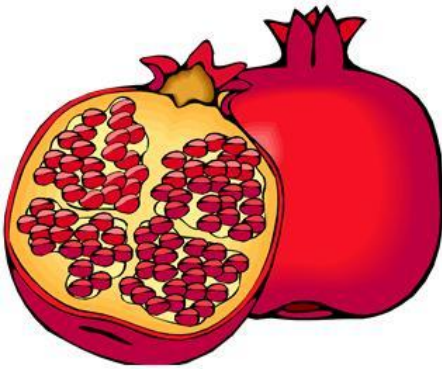
רגעים ובועות קטנות של אושר

ובעיקר בריאות לגוף ולנפש

חג שמח

ושנה טובה בוודאות

דלית גדיש

חמוטל- דברי סיום

בסוף חודש זה אני מסיימת את תפקידי כמזכירת היישוב ואני מנצלת הזדמנות זו של סיום התפקיד וראש השנה לכתוב משהו שמשקף את נקודת המבט שלי על היישוב, התפקיד והתחלת השנה.

כעת שאנחנו בראש השנה, נדמה כי השנים חולפות להן מהר וכי שנה היא תקופת זמן לא ארוכה, ומנגד בחשיבה על השנה וחצי בהן אני בכפר מנחם נראה כי הן אורכות ומלאות תוכן. בדומה לחייו של ילד בו בשנה הראשונה לומד מיומנויות רבות וככל שגדל כך הבסיס נשאר ונוספת עליו למידה חדשה אך באחוזים קטנים יותר בין הבסיס להתחדשות, כך גם היישוב. בשנה וחצי אלה נולד יישוב והיה צורך לבנות להגדיר תחומים רבים שיהוו את הבסיס להמשך פעילות היישוב.

בתחילת עבודתי נראה היה כי המושג יישוב עדיין לא היה שגור- מה משמעותו? מה הפונקציות והשירותים שהוא מספק לתושביו? מרבית השירותים התבססו על תשתיות ארגוניות קודמות, של הקיבוץ ועם הזמן בעבודה מאומצת הוגדרו בצורה ברורה יותר מהם השירותים של היישוב כיצד הוא מספק אותם ולמי. אני מתייחסת בדבריי אלה להנהלת החשבונות, ספריה, גינון, ייעוץ משפטי, אופן גביית התשלומים וחינוך.

לצד השירותים המוניציפאליים ובנוסף לוועד הוקמו גם צוותי עבודה שונים: תרבות, בקורת, תשתיות, מנהלת חינוך, צוות אלטרנטיבות, ועדת קלפי, עלון יישובי, וכיום גם צוות העוסק בהגדרת תפקיד מזכיר היישוב. אני סבורה כי בתחום זה של אופן עבודת האגודה ישנה עוד דרך משמעותית. יישוב כפר מנחם הינו יישוב שמתפתח ומתאכלס בקצב מהיר, מהיר מאוד. אנשים הגיעו לכפר מנחם מטעמים שונים אך רובם תפצו להתגורר ביישוב קהילתי, שכשמו כן הוא -קהילה.

עם זאת, מונח קהילה הוא מונח רחב שלכל אחד צרכים שונים ותפיסות שונות כיצד צריך להתקיים. לרוב, בקהילה ישנו צד קולט וצד שנקלט, במקרה של כפר מנחם הצד הקולט או הותיק יותר הינו הקיבוץ. צד זה חי עד כה חיי קיבוץ ותפיסת הקהילה שלו היא תפיסה קיבוצית השונה מתפיסת קהילה ביישוב קהילתי, כמו כן הקיבוץ שווה במספר חבריו לקבוצה הנקלטת כך שאינו יכול להכיל באופן ממשי את עבודת הקליטה. ועל כן הצורך של כולם הוא להגדיר את מהות הקהילה והיישוב.

בנוסף יש להגדיר את היחסים, הכלכליים אך גם הקהילתיים בין הקיבוץ ליישוב.

האגודה הקהילתית הינה המסגרת הארגונית שתאפשר קיומה של קהילה ולכך נועדה. עם זאת, הקהילה עצמה צריכה לעסוק ולהגדיר את גבולותיה ומשמעותה עבור החברים. אני מקווה שהועד החדש עם מזכיר היישוב או מנהל הקהילה היישובית יציבו את נושא התהליך הקהילתי בראש סדר העדיפויות.

קולות בקורת נשמעים על כך שהנהלת היישוב לא עסקה בכך עד כה. אכן לא היה בכך עיסוק ישיר של תהליך חברתי אך דרך הקמת צוותי העבודה השונים, דרך עבודת ועדת התרבות ופעילויות התרבות הרבות ביישוב היה בכך עיסוק עקיף שיצר רשתות חברתיות, הכרויות וקשרים בין חברים.

נדמה כי בכל אופן תהליך זה יצטרך להיות תהליך ספירלי כאשר כל פעם יהיה צורך לחזור עליו ולבחון מחדש את משמעות הקהילה. בשיחות עם חברים שונים שמעתי מגוון דעות על רצף בין קהילה עם שותפות רבה כולל חלקים של ערבות הדדית ועד שירותים מינימליים המסופקים על ידי הועד המקומי בלבד.

אני שומעת חברים מוטרדים מאוכזבים ממצב היישוב אך מהכרות עם יישובים אחרים בתהליכי צמיחה ובעיקר בקיבוצים שבנו הרחבות אנו רואים כי תהליך זה הוא תהליך טבעי. אמנם כואב, מאכזב לעיתים אך ככל הנראה הדרך לצמיחה וגדילה מלווה גם בכאב ותסכול. בהסתכלות על מספר שנים קדימה אני בטוחה כי הדברים יהיו יציבים יותר ואורך הרוח והסבלנות הם שם המשחק וללא ספק כפר מנחם ימשיך להיות יישוב חזק ומבוקש.

היבט נוסף שאני רואה כהיבט שיש לקחת בחשבון בהתהוות היישוב הוא השונות בין שתי האוכלוסיות הקיימות. הבדלים אלה ניכרים בגיל, באורח החיים, בהרגלי קבלת החלטות ובקצב החיים. נדרשת כאן סובלנות סבלנות ופתיחות כל קבוצה כלפי קבוצה השנייה. אני מאמינה כי כל קבוצה יכולה להעשיר את הקבוצה השנייה מניסיונה, נורמות התנהלות בתחומים שונים ובראש ובראשונה בקשרים האישיים הנרקמים בין האנשים.

לאחרונה יזמתי יחד עם ועד היישוב הקמת צוות שיעסוק בתפקיד מזכיר היישוב הבא. אני סבורה כי עבודתם תגדיר בצורה ברורה את ציפיות היישוב ממזכיר היישוב ומיקוד תחומי עבודתו. תפקיד זה חובק עולמות תוכן שונים ומגוונים: עבודה עם צוותי מתנדבים בתחומים שונים ובעיקר עם ועד היישוב תוך יישום החלטותיו, תפעול השירותים השונים ביישוב, קשר עם גורמים חיצוניים ובעיקר עם המועצה, מתן תשובות לתושבים בתחומים שונים, תקשורת ביישוב וכל אלה מתוך ראייה קהילתית. אני מקווה שהתפקיד יאויש בצורה טובה ומהירה.

נושא נוסף שברצוני להתייחס אליו הוא סוגיית מערכת החינוך. אני רואה בחינוך את ליבה של הקהילה - בחינוך מתבטא כיצד אנו כקהילה רואים את דור ההמשך ומה חשוב לנו מבחינה ערכית. מערכת החינוך בכפר מנחם עברה טלטלות לא פשוטות מסוגים שונים - גידול מסיבי, התנהלות בזמן חירום, מעבר לתרבות אירגונית

שונה, שינוי מעסיקים ועוד. נדמה כי לעיתים רבות מערכת החינוך סופגת את ה"גלים" היישובים ראשונה. גם כאן לצד שיקולים נוספים יש לקחת בחשבון כי מערכת צריכה זמן על מנת להתייצב ולתת מענה אופטימלי. אני סבורה כי הצוות החינוכי הוא מצויין ומנהלות המערכת רואות בעבודתן שליחות ואני מאחלת להן וכל ההורים שנה מוצלחת.

אני רוצה לציין ולהודות לוועד היישוב, שפעל בתקופה לא פשוטה, והיה צריך לבחון בכל פעם מהי הדרך הנכונה לכפר מנחם. הועד הנוכחי עסק בשאלות משמעותיות רבות ומשאיר לוועד הבא אגודה מסודרת המספקת את כלל השירותים היישובים הנדרשים. ברצוני להודות לו על עבודה משותפת ועל הגיבוי והפרגון שזכיתי לו. ומעבר לכך ברצוני להודות לדלית, שהיתה השותפה המרכזית שלי בתפקיד, על הזמינות, ההגינות והשותפות. ועוד מילה אחת אחרונה לשמירת על הכניסה לתפקיד קשה, שנוי במחלקות, בתקופה סוערת – עלי הצליחי והמשיכי.

ולסיום, היתה לי הזכות להיות במהלך השנה וחצי האחרונות חלק מתהליך חברתי וקהילתי מרתק מאתגר מלווה בקושי כאב, אכזבות שמחה הצלחה והתרגשויות אני מאחלת לקהילה זו, המורכבת מאנשים איכותיים ונפלאים כי בכל קונפליקט עכשווי תזכרו להרים את הראש ולהסתכל קדימה לעוד שלוש שנים ולדעת כי כל אלה הם עוד שלב בדרך התהוות היישוב. שתהיה לכולנו כפרטים משפחות וקהילה שנה טובה שנה של הדברות סובלנות והתקדמות.

חמוטל

איחולים לשנה החדשה

בלילות הקיץ החמים שום דבר אינו קורה,
מתחת לעץ התות בכפר ובנופיו, יושבים, חושבים ומדברים...
מנסים להימנע משיח קוצני ולהצמיח ישוב פורה,
הרוחות מנשבות, נודדות ציפורים, הולכים ובאים הימים הקרים.

לפתחנו מגיעה שוב שנה חדשה,
ובלבנו עדיין תחושת מועקה קשה.
אך למרות זאת, חייבים לנו להאמין בעצמנו ובתפילותינו להמשיך,
בגאווה התיישבותית להניף אל על את הנס,
כי מראש התורן, אסור לנו את ציפיותינו בסנטימטר להנמיך,
יש לשנס מתנים, ואל השנה החדשה בעוז להיכנס.

מי ייתן ונצליח למצוא ולפلس לעצמנו דרך מוסכמת ומשותפת,
אשר מגוון הפלגים אל זרמה המרכזי אינה סוחפת, אלא אוספת.
שנבחר להתקדם בדרך ישרה, מתואמת ובהירה יותר למרן,
כך, שלא בכל פניה יצטרך לכוון אותנו, השוטר התורן.
שנוכל לבחור מסלול, כשאצבעותינו משוחררות מן ההדק,
ושלא נזומן בכל שני וחמישי להיכלי בית הדין הגבוה לצדק...

שנצליח לייצר לעצמנו בחכמה ובתום סדר יום,
ושנפנה לחדוות היצירה והעשייה קצת יותר מקום.
שנדע להתמתן, לבצע לעיתים Reset וכעסינו לאפס,
שנלמד מחלוקות כיצד ליישב, ואיך ניתן גם להתפייס.

הפוטנציאל בקרבנו עדיין חי ונושם, וההון האנושי הנו כה רב!
ואין סיבה לנסות לקבוע הכל בכיפוף-יד או לחילופין בדו-קרב.
שתהיה זו שנה עם פחות עימותים ופחות קרבות,
ושנצליח לפעול קצת יותר למען קירוב הלבבות...

שנשכיל לבחור עבור ילדינו את החינוך האופטימלי, תוך כדי בנית תוכן ותקציב, אשר לכולנו יהיה ריאלי. שנטפח ונדשן כראוי שתיליו של ביה"ס הצומח, למען כל הבא בשעריו, לרגע לא ירגיש אורח.

שניצור ישוב שנותן מענה לכל הגילאים ודואג לכל הרבדים, ונדע שבכפר מנחם עתידנו, ולא נפזול לכפר הרי"ף או רבדים... והלוואי שלא נהיה עסוקים אך ורק בבנייתו של הישוב, כי התאמת הקן המשפחתי לתוכו היא דבר לא פחות חשוב.

והלוואי שבשנה הבאה נשב על המרפסת ונספור ציפורים נודדות, והילדים בחופשה ישחקו יחדיו תופסת בין הבית לבין השדות. עוד תראו עוד תראו כמה טוב יהיה, בשנה, כן בשנה הבאה - כאשר נצליח להוכיח לעצמנו, שאין עבורנו טובה יותר מזו הגבעה....

שנה טובה

עוגת תפוחים מהירה (שקבלתי מאילנה חברתי שקבלה מחברותיה)

עריכת המרשם : נירה שויאר

תבנית 26 משומנת לחמם את התנור לחום של כ-160 מעלות כעשר דקות לפני האפייה

.....
1 ק"ג תפוחי עץ – (כ- 6 תפוחים) - לחתוך לפרוסות דקות או לרסק בפומפיה גסה (אפשר במעבד במזון

2-3 כפות פירורי לחם או קמח מצה – לפזר בתחתית התבנית ולהניח את התפוחים

.....
200 גר' מרגרינה, או חמאה או כוס שמן (לא זית) - להמיס על אש נמוכה ולצנן מעט

1.1/2 כוס סוכר חום (אפשר פחות) – להוסיף לשומן המחומם ולערבב

.....
2 ביצים – להוסיף ולבחוש

.....
1 כוס קמח (או 1/2 כוס קמח לבן ו 1/2 כוס קמח מלא

1 כפית שטוחה אבקת-אפיה (במקום קמח ואבקת אפיה אפשר להשתמש בקמח תופח)

1 כפית קינמון (אפשר) - לערבב, להוסיף לעיסה ולצקת על התפוחים

.....
1 כוס אגוזים קצוצים גס – להוסיף לעיסה או לפזר על העוגה

.....
לאפות כ- 35-40 דקות

הערה – כדאי להגיש את העוגה חמה בתוספת גלידה

אביה ברק

הפרכות לעולמים לכתרה א'

אטם סופר-מועלם	זניאל דהאן	רומי שפריין-יני
אור סנפיר	יונתן מליזם	רון אברהמי
אלה לב	ליהי קובניץ	רון אלדזנברג
אמיר איובי	סתו ארלו	רוסי אליעז
בן זינו	עיצו שרון	סירה עז
טיא אהרון	עומר קורן	תבלת רובינזון
טיא איל	עילאי בר	תמר רשפורט

שתהנו. שתתללו בקלות שתפלטו חברים חדשים.
שיפתחו בפניכם עולמות חדשים ומעניינים

הפרכות למצופים לצפית העולמים לכתרה ז' -

אזר בו צבי	ניצן לוק	רוני שני
יובל פלז	נעה פלז	חיל רובינאל
מתן שני	עומר פלזמן	סירה אלמן
נעה סלז	עומרי שנה	קצ חזאזי
נוי עבדון	רומי כהן	

ולאטם לב המצופל לכתרה ח'

לכל המתחילים שנת לאוים חדשה -
ילדים ומחנכות תלמידים ומורים.
שנת לאוים מעסיפה ומבורכת

לצביה ואריה שפוביל וכל המשחה
הפרכות חמות לנשואי נופית עביל עמית

לשרון ויני בן זיין וכל המשחה
הפרכות חמות להולצת הבת מאיה

לכנרת וסלום אמויאל וכל המשחה
הפרכות חמות להולצת הבן

לאטם לב שהטוע למצוות - פרוש כנפיים לקראת התחלות חדשות.
מצל טוב לק. להורים, לטבים ולכל המשחה.
דבק צלחה והפכה נחת

תושבים התורמים לקהילה מציגים השקפתם

להתנדב, בשבילי, זה לקחת אחריות ולהשפיע על החיים שלי....

אנוכמה אבירם ילידת וחברת הקיבוץ, נשואה לנדב, אמא לארבעה ילדים וסבתא לארבעה נכדים.

היום אני פנסיונרית. עד יציאתי לפנסיה התרכזו חיי המקצועיים בתחום החינוך ובמקביל מעורבות רבה בחיי הקהילה במקום ובאזור.

למה אני מתנדבת? התנדבות, לדעתי היא בחירה בדרך חיים. היא בחירה באפשרות להשפיע על חייך או לתת להם לזרום. וכל אחד עם מה שמתאים לו. נקרא לזה התנדבות או מעורבות או כל שם אחר – המניע, לדעתי, הוא אותו מניע. התנדבות, לדעתי אינה פילנתרופיה, התנדבות היא מענה לצורך אישי שגם האחר יוצא נשכר ממנה.... מהמקום הזה אני מאמינה ויודעת שאפשר "להתנדב" בכל מקום. עבורי התנדבות, בצורה הכנה ביותר, זו הדרך שלי לענות על הצורך שלי להשפיע, להיות מעורבת, להשתלב ולעזור, איפה שאני יכולה ובוחרת להשתלב, **כדי להעשיר את חיי שלי.**

היציאה לפנסיה, אפשרה לי לקחת אחריות על הזמן שלי ולבחור, בצורה יותר אישית, מבלי לחצים ומחויבות של מקום עבודה, איפה וכמה להיות מעורבת וטוב לי עם זה (ב-19 השנים האחרונות עד יציאתי לפנסיה הייתי מנהלת מחלקת חינוך במועצה – מה שלא השאיר הרבה זמן ואנרגיות לפעילויות נוספות). אז איפה ובמה אני "מתנדבת"?

בשנה הראשונה ליציאתי מהעבודה התנדבתי לרכז את אירועי חגיגות ה-70 של הקיבוץ. למה? ראשית כי זה הבית שלי והרגשתי שחייבים לחגוג והאמנתי שאני יכולה לעשות את זה. אמונה שנשענה על חוויות טובות שנשאתי איתי מריכוז אירועי חגיגות שנות השישים והתבררה כלא פשוטה בתנאים החדשים שליוו את חגיגות שנות ה-70. (גידול דמוגרפי / הרחבה, תהליכי הפרטה וכו').

במקביל לריכוז חגיגות ה-70 השתלבותי בעזרה לילדים אתיופיים ב"בית ציפורה" שבקריית מלאכי. ושוב למה? הייתי במקום, הבנתי שיש לי מה לתרום למקום ויש לי את הזמן לכך – נשאבתי פנימה והשנה אני מתחילה שם את השנה השלישית.

בתקופה האחרונה, עם הקשיים שהתגלו במערכת החינוך נעניתי, ברצון, לבוא ולתרום מניסיוני לשיקום וחיזוק מערכת החינוך של כפר מנחם.

אני מודה, יש פה הליכה על חבל דק. אני לא הורה במערכת, גם לא סבתא לנכדים ולמעשה די מרוחקת, מבחירה, מההתנהלות היום-יומית של מערכת החינוך. ובכל זאת, יש לי הרבה נסיון ואני יכולה לעזור - אז לא יזמתי התערבות אבל שמחתי שפנו אלי ואני מקווה שהצלחתי לסייע ואמשיך בשמחה, לתמוך ולעזור בעתיד.

אני מאמינה בעשייה קהילתית

טל צור, נשואה לצפי ואם ליסמין ורות מתארת את תפישתה על חיים במסגרת קהילתית

האני מאמין הקהילתי שלי: קהילה היא הוויה אנושית המבוססת על שותפות ושייכות, והודפת תהליכי דה-הומניזציה המתאפיינת בין היתר על-ידי מרוץ קפיטליסטי וניכור בין אנשים. לקהילה יש המון כוח – הכוח של היחד, שהוא כוח תומך ובונה. צריך לדעת לטפח ולנצל כוח זה, מתוך הבנה שבקהילה אתה נותן, ואתה צומח מתוך הנתינה שלך, וכמובן גם מהנתינה של האחרים. חיים קהילתיים להבנתי מושתתים על הון אנושי.

המשפחה שלי מצאה את מקומה בקהילה זו. אחרי הרבה שנים במקומות רבים בארץ ובעולם הגענו למקום עליו חלמנו. הילדים שלי מאושרים כאן, הם עוד יותר מאיתנו מרגישים שייכות למקום. צפי הוא אדם פוליטי ומזווית זו הוא מעורב בקהילה. המקום אליו אני מכוונת את המעורבות והעשייה שלי הוא שונה – קהילתי, חברתי, ותרבותי.

מצב הקהילה שלנו אינו אופטימלי בעיני. הייתי רוצה שאנשים יפסיקו להתעסק בכמה והיכן הם מנוצלים, ובמקום זאת כל אחד ישקיע בדרכו בתרומה אישית לקהילה. הלהבות בישוב לא מפריעות לי לראות את היופי העצום הטמון בחיים הקהילתיים הכוללים את אנשי הקיבוץ וההרחבה יחד. אני מקווה שמי שלא מאמין בחיים קהילתיים לא יצליח להרוס את הקיים ואת הפוטנציאל הטמון במקום המקסים הזה.

התפיסה הקהילתית באה לידי ביטוי גם בעשייה המקצועית שלי. אני מנהלת מחלקת חינוך במוזיאון מגדל דוד בירושלים – המוזיאון להיסטוריה של ירושלים. האחריות שלי היא העברת המסרים והתכנים לקהל ולקהילה. במסגרת התפקיד שלי אני יוזמת פרויקטים קהילתיים רב-תרבותיים עם אוכלוסיות שונות, כולל ערבים מוסלמים ונוצרים, יהודים חילוניים ודתיים, ילדים ומבוגרים. כמו כן אנו מנסים לקרב ולהתקרב לאוכלוסיה החרדית, להיות מוזיאון אקטיבי ומשפיע ולהעביר מסר של פלורליזם וסובלנות כלפי האחר. בכפר מנחם אני משתדלת לרתום את הכלים המקצועיים שלי כמוזיאולוגית ואשת חינוך על-מנת להפיק תערוכות קהילתיות. אני מאמינה, שתערוכות אלו עוזרות להעלות את קרנה של הספרייה כמרכז חברתי – תרבותי שוקק, מעבר לחשיבותו כמקום להחלפת ספרים. תערוכה קהילתית גם מאפשרת לנו להכיר אחד את השני וליצור יצירה משותפת.

בפסח האחרון ארגנתי צוות אשר הפיק את תערוכת ההגדות הקהילתית אשר הציגו בה מילדי הגן ועד זקני השבט, וביקרו בה כ-200 איש. בימים אלה אנחנו עוסקים במרץ בהפקת התערוכה "אז בבית הספר על הקיר תמונה", באמצעותה אנו רוצים להשיג מספר יעדים. ראשית, התערוכה מהווה מחווה קהילתית לילדים העולים לכתה א' ולבית הספר החדש שנבנה. שנית, התערוכה מביעה עמדה קהילתית המשרטטת את הדיוקן הרצוי של בית הספר החדש. ביקשנו מהבוגרים בקהילה לחזור לימי בית הספר שלהם, באמצעות תמונה וטקסט המציין אירוע חיובי ומשמעותי מימי בית הספר. המעטפות המעוטרות עם התמונות והזיכרון החיובי יוצגו כחלק מהתערוכה. גייסנו גם את רבדים וכפר הריף השותפים לבית הספר, ועודדנו אותם להפיק תערוכות מקבילות. אחרי החגים שלוש התערוכות תעבורנה לבית הספר ותוצגנה בו. הרעיון הוא, שבמקום שנדון על דמותו של בית הספר, החלטנו לצאת מהקופסא ולהוציא את האינפורמציה בצורה יצירתית. הזיכרונות משרטטים פרופיל של בית ספר המשקף את המאווים של חברי הקהילה. אנחנו מקווים שעמדות התושבים תילקחנה בחשבון בשקול הדעת של צוות הקמת בית הספר.

ברמה האישית, תהליך הפקת התערוכה הוא מרגש מאוד. למרות שמספר המעטפות מעיד על קהילה מנומנמת, כאשר אני פונה לעזרה בהפקת התערוכה לאנשים מכל הגילאים בשני חלקי היישוב, הרוב הגדול נרתם במרץ. אני פוגשת אנשים נפלאים, ששמחים לעזור ומתרגשים יחד איתי. לא הייתי פוגשת אותם אלמלא הייתי עושה את התערוכה – זאת היא בעיניי הוויה קהילתית אמיתית, המורכבת ממפגשים אנושיים קטנים, חמים ומרחיבי לב.

לדעתי בישוב יש ציבור לא מבוטל, שאינו מבין מהו הקונצפט של קהילה, הכוח והיופי שבה, ואני חושבת שצריך לשאוף לכך שנעבור תהליכים בוני קהילה.

לסיום חשוב לי להעלות נקודה נוספת: עמוד התווך של הקהילה בעיני הוא החינוך הבלתי פורמלי. לדעתי, חינוך בונה קהילה לטווח הקצר ולטווח הארוך. אני מתכוונת לחינוך ערכי – לסובלנות, הקשבה, קבלה, ערכים של עבודה ונתינה, כמובן, לצד הצמיחה האישית של כל ילד וילד. טיבו של החינוך הוא טיבה של הקהילה. אופי הקהילה משפיע על החינוך והחינוך משפיע על אופי הקהילה.

למצוא איזון בין פרטיות וחופש אישי, לבין עשייה משמעותית משותפת

מירית לוי נשואה לליאור ואמא לגאיה ותימור

גדלתי במושב נטעים - ההורים שלי חקלאים. במקצועי אני תיראפיסטית בתנועה ואומנויות, בעיקר במסגרת מערכת החינוך, ועובדת גם עם חולי פרקינסון.

הגענו לפני שנתיים להרחבה, והמפגש עם התושבים הן בקיבוץ והן בהרחבה, ועם התשתית הקיימת בקיבוץ, יצרו אצלי תחושה שיש לנו אפשרות ליצור סביבת מגורים מיוחדת בתרבותה וערכיה. הדינמיקה ה"פוליטית" המתקיימת אצלנו מקשה לפעמים לראות כמה טוב אנו יכולים ליצור פה. בתפיסה שלי, ככל שנרבה בעשייה בעלת ערכי מוסר וחברה, וככל שאנשים יכירו יותר זה את זה, ככה נמצה את הפוטנציאל הטמון אצלנו.

עשייה משמעותית עשיתי לקראת חופשת הקיץ, כאשר יזמתי ומינפתי את הקייטנה הקהילתית. כשהבנתי, שהמערכת נתונה בקשיים ולא פנויה להציע קייטנה למי שאינו בגבע, הייתה לי אופציה, להצטרף ליוזמה של קייטנה פרטית – קייטנת הורים, או לבוא ולהציע למערכת עזרה, כדי שהיא תארגן את הקייטנה. בחרתי באופציה השנייה – פניתי לגבריאלה וחלי והצעתי את עזרתי. יוזמתי נענתה בחפץ לב ומכאן, עבדנו יחד, כשבפועל המערכת הובילה את הקייטנה בהצלחה רבה.

הייתה זו בחירה בין לקטר על המערכת, שאינה נותנת מענה, לבין להושיט לה יד, ואכן לראות שהיא יכולה לתת את המענה הטוב ביותר.

עשייה נוספת הינה ה"תערוכה הקהילתית", אותה יזמתי יחד עם טל צור ומור רפפורט. לקראת הקמת בית הספר החדש בישוב, נוצרה הזדמנות למנוף חשיבה על איזה חינוך, למידה ובית ספר אנו רוצים עבור ילדינו. התערוכה נועדה להפגיש את התושבים עם חוויות משמעותיות שלהם מימי בית הספר היסודי.

כרגע אנו בהכנות. לתהליך הצטרפו תושבים ותושבות רבים מהקיבוץ וגם מההרחבה. העשייה המשותפת היא מרגשת, מהנה ויוצרת תקווה. היה קצת קשה לגייס את התושבים ליצירת ה"מעטפות", אך בשבת האחרונה (21.8.) חווינו חגיגת יצירה קהילתית יחד עם התושבים שהגיעו לחדר האוכל להכנת מוצגים. בתערוכה יהיה גם טקס לכבוד הילדים העלים לכתה א', ואנו מקווים שיהפוך למסורת.

האני מאמין שלי:

האנושיות כשבחובה החינוך, התרבות וערכי המוסר הם המכנה המשותף הבסיסי שלנו, כקהילה. זה מה שיקבע את הקשר של ילדנו אל המקום ומה שיקבע מה הנוער שלנו יחפש לעשות בערב.

לא לקטר, אלא לעשות ולחפש את ה"כוס המלאה". אני מאמינה, שצריך להסתכל על הדברים החיוביים, לחפש אותם ולמנוף אותם, ליהנות מחדוות היצירה וההון האנושי שיש לנו. כל זה אינו עומד בסתירה לבקרה והתבוננות בעיניים פקוחות. מה שיוביל אותנו ואת ילדינו לחיי חברה משמעותיים, זו עשייה שיש בה תרומה לעצמנו ולאחרים.

אני חושבת שהמשפט **"להיות חכם ולא רק צודק"**, נדרש ביישוב שלנו על מנת לווסת את ה"מערכת הפוליטית" ולפנות את האנרגיות הרבות המושקעות בה להתבוננות על משמעויות חברתיות.

מבחינת אישית, אני בוחנת את האיזון שנוכח לי בין חיים פרטיים לעשייה קהילתית (מאחר וליאור מכהן בוועד זו גם בהחלט סוגייה משפחתית...)

ברמה היישובית הרצון לקהילתיות, יבחן בסופו של דבר, לדעתי, על פי מסת האנשים שירצו ליזום, לעשות ולהשתתף בפעילות בישוב. עדיין לא ברור עד כמה התושבים רוצים לבנות את החיים פה כחיי קהילה, והאם הם מוכנים לעשות למען זה.

אלה תוצאות ההצבעה שנערכה בקלפי ב-9.10.20

א. שינוי התקנון: בעד - 32, נגד - 9, נמנעו - 2

ב. ועדת בחירות - אביב כהנא - 38, אמיליה בן יעקב - 39, יגאל ברק, 44 - יזהר זלינגר - 44

חוגי כדור יד וספורט

אריה גרשוביץ מארגן חוגי כדור יד ופעילות ספטיבית לכ - 50 מילדי הישוב מגיל הגן עד כיתה י .

סיגלית לובוביץ ראינה ילדים והורים על החוגים והביאה לדפוס

נדב נבות - חוג לכיתות ד-ה

ש. מה הסיבה שבחרת בחוג?

ת. אני אוהב משחקי כדור וכדור יד זהו חוג שעוזר מאד להתפתחות הגוף. החוג מנוהל בצורה כייפית.

ש. איזה ציפיות היו לך מהחוג והאם הם התממשו?

ת. ציפיתי להשתפר בכל פעם עוד ועוד ובאמת אני משתפר. ציפיתי ללכת ליותר משחקי תחרות מול קבוצות אחרות וזה קרה מעט מאד (רק פעמיים)

ש. מה אתה אוהב בחוג?

ת. אני אוהב את המשחקים עצמם, בייחוד שמשחקים על כל שטח המגרש. כמו כן, כשיש משחקי כדורגל וזריקות לשער.

הלית נבות -

ש. מה החוג תורם לילדים לדעתך?

ת. החוג תורם גיבוש חברתי, כושר ומיומנויות של מוטוריקה גסה. אריה תורם מאד לגיבוש זה ולמשמעת העצמית ולמשמעת הקבוצתית. כמו כן, אודות לו הילדים מתמידים בהגיעם לחוג.

איתי לובוביץ - חוג לכיתות ד-ה

ש. מה הסיבה שבחרת בחוג?

ת. בחרתי בחוג כי הוא כייפי ומעניין. בתקופת הניסיון בקיץ שעבר, הרגשתי שאריה מאמן טוב, משקיע בנו, הילדים.

ש. איזה ציפיות היו לך מהחוג והאם הם התממשו?

ת. ציפיתי ללמוד איך לשחק כדור יד ואני מרגיש שלמדתי די טוב.

ש. מה אתה אוהב בחוג?

ת. אני אוהב לשחק את המשחק עם הקוביות בו שתי קבוצות מתחרות, כמו כן, לפעמים אריה מאפשר לשחק כדורגל, וגם זה כייף.

סיגלית כהן לובוביץ -

ש. מה החוג תורם לילדים לדעתך?

ת. החוג מאפשר לילדים לפתח את היכולות המוטוריות שלהם, להתגבש חברתית כקבוצה, להבין את חשיבות העבודה כזוות תחת מסגרת ומשמעת שמכתיב המאמן.

אריה משקיע מאד בפעילות עם הילדים במלוא המרץ ועם כל הלב,

ניכר מאד שהילדים חשובים לו, לא רק מההיבט הלימודי, אלא גם מההיבט הערכי/החינוכי.
יישר כוח"

איתי אייובי - חוג לכיתות ו-ט

ש. מה הסיבה שבחרת בחוג?

ת. בחרתי בחוג, כי אני אוהב לעשות ספורט ואריה כייפי ויודע לעשות צחוק. כן, גם בגלל שהחברים שלי גם בחוג.

ש. איזה ציפיות היו לך מהחוג והאם הן התממשו?

ת. ציפיתי שאצליח להכנס לכושר והחוג עזר בזה וכן, שיהיה כיף בסך הכל.

ש. מה אתה אוהב בחוג?

ת. אני אוהב את הילדים בחוג ואת מגוון המשחקים שבו. אריה נחמד מאוד והמגרש יפה ומוצל, כך שנעים לשחק בו.

חיים איובי

מה החוג תורם לילדים?

החוג תורם הרבה מאוד חברה. הילדים נפגשים בחוג וממשיכים את המפגש גם לאחר מכן. החוג מוציא את הילדים מהמחשב (לפחות פעמיים בשבוע הם עושים פעילות גופנית).

אריה איש מקסים, נותן מזמנו וממרצו מעל ומעבר. אריה ממש נכס, נחשב לאחד המאמנים הטובים בארץ לכדור יד. טוב שהילדים נחשפים לחוג ברמה כזאת.

ואלו דברי **אריה**: "כיף לי לעבוד אתם".

שקיפות – הפתרון לרוב המחלוקות

משפחת פז גרה בהרחבה כ-4 חודשים.
שוחחתי עם יורם פז על בחירתו בישוב ועל רשמיו הראשונים מהישוב.
אני מביאה את דבריו:

אני גיאולוג במקצועי, נשוי למיכל – אדריכלית. יש לנו 3 ילדים עופרי (כתה ב'), אלה (גן חובה) ואורי (שנתיים) הגענו לכפר מנחם מגן יבנה שמעולם לא היה בית חלומותי. את רוב שנות חיי העברתי בנגב ותמיד חלמתי על מגורים בנגב, אך חלומות לחוד ומציאות לחוד. מקום עבודתי נמצא במרכז, ולכן קבענו את מגורינו סמוך למרכז, בגן יבנה. האפשרות לגור בכפר מנחם מיד הלהיבה אותנו. השילוב של ישוב קהילתי קטן, הממוקם בסביבה טבעית מנותקת אך עם זאת נגישה למרכז הארץ מיד קסם לנו. בעינינו צורת הישוב של הרחבות קיבוצים- האפשרות להינות מיתרונות הקבוץ- חינוך מעולה, אוכלוסיה טובה, חיי קהילה ותרבות, אך עם זאת לא להיות חבר קיבוץ (אני קפיטליסט – אין מה לעשות), הינה המוצלחת ביותר מבין צורות ההתיישבות הקיימות כיום.

עם חלומות אלו הגענו לכפר מנחם כשבחזונונו קיוונו לישוב אחד גדול ופורח, המאחד את הקבוץ וההרחבה. אך לצערנו כאן נכונה לנו אכזבה "קלה".

ידענו שקיימות במקום מלחמות יהודים, אך לא צפינו את עוצמתן. הבנו שיש ניגודי אינטרסים בין הקבוץ להרחבה אך לא שיערנו את השפעתם על מרקם היחסים בתוך ההרחבה. נראה כי קיימת מחנאות שגלשה לרמה של יריבות בין אישית. מהיכרותי הקצרה עם הנפשות הפועלות עולה בי תחושה חזקה מאוד שאין "טובים" ו"רעים", או צודקים ולא צודקים בתוך המחנאות. התחושה היא, שכולם נלחמים על מטרה צודקת – כל אחד בגישתו ולפי תפיסת עולמו. הותיקים כבר הספיקו לצבור כמות לא מבוטלת של משקעים ולכן רמת האמון במניעי המחנה שמנגד נמוכה. כל ניסיון הדברות מציף ארועים מהעבר ומוביל מיד לשבירת כלים. כאן, אולי לחוסר ניסיון יש יתרון. יתכן שלנו התושבים חדשים, אלה שעדיין לא ניכרו, האפשרות לבוא ולנסות ולפתור את סבך המחלוקות, שהותיקים יותר לא מצליחים לגשר ביניהם, בגלל משקעי עבר.

אך כאן יש לי בקשה גם לקיבוץ. במשוואת הכוחות בין המחנות, הקיבוץ הוא הצד החזק, וככה אני אשמח אם יהיה הראשון לשבור את מחסום חוסר האמון, ויפעל בשקיפות מלאה למול ההרחבה.

לצערי, הדרך לכך עוד ארוכה אך אני מאוד אופטימי. בקיבוץ האוכלוסייה נהדרת ובעלת רצון לשילוב, ובהרחבה הצליחו להתרכז אנשים מדהימים. כך שלאחר הסדרת המחלוקות "המרעילות", נוכל לתעל את היכולות הטובות שטמונות בכולנו להקמת קהילה אחת, יפה ומתפקדת.

שתהיה לכולנו שנה טובה.

עכשיו נחפש דרך חדשה / ש"י עגנון ימים נוראים

"פעם אחת אמר רבנו ר' חיים מצאנז, משל –

אדם תועה כמה ימים ביער ולא היה יודע איזוהי דרך נכונה. פתאום ראה אדם הולך לקראתו.

באה שמחה גדולה בלבו. עתה בוודאי ידע הדרך הנכונה.

כיוון שנפגשו זה בזה שאל אותו: אחי, אמור לי היכן הדרך הנכונה, זה כמה ימים אני תועה.

אמר לו: אחי אף אני איני יודע, שאף אני תועה כאן כבר כמה ימים.

אלא אומר לך, בדרך שהלכתי אני, יכול לומר לך, שבדרך זו תועים ועכשיו נחפש דרך חדשה.

כן אנחנו, דבר זה אני יכול לומר לכם, שבדרך שהלכנו עד עכשיו אין לנו ללכת, שבדרך זו תועים.

אלא עכשיו נחפש דרך חדשה."

מועדים לשמחה, שנה טובה ומבוכת ותכלה שנה ואנחתה
תחל שנה וברכתה.

חגי תשרי תשע"א בכפר מנחם

בשמחה רבה אנחנו מוציאים את תכנית האירועים לחגי תשרי תשע"א

ראש השנה

את ערב ראש השנה נחגוג באירוע קהילתי הכולל טקס קבלת החג, מצגת סיכום שנה ביישוב, שירה בציבור אשר תלווה את כל הערב וארוחת חג חגיגית.
ערב ראש השנה: יום רביעי ה-8/9/10 בשעה 18:30 על הדשא הגדול של חדר האוכל (ההשתתפות בערב הינה בהרשמה מראש ובתשלום, המעוניינים להגיע לטקס קבלת החג בלבד מוזמנים בהחלט להגיע בשעה 18:30).

יום כיפור

לאור המשתתפים הרבים שהגיעו בשנה שעברה והרצון שהובע ביצירת מסורת חדשה ביישוב, גם השנה נקיים תפילות יום כיפור בהובלת התנועה ליהדות מתקדמת. התפילות יתקיימו בתיכון "צפית" באותה מתכונת של שנה שעברה. הקהל הרחב מוזמן, לוי"ז התפילות יפורסם לקראת המועד. אנחנו מחפשים עוד משפחה מהיישוב המוכנה לארח את הנציגים מהתנועה ליהדות מתקדמת.
המעוניינים יכולים לפנות לאתי שפירר בטלפון: 0526156783.

מפגש - בין ראש השנה לכיפור, נעצור רגע מהיומיום ונקיים מפגש בנושא "חשבון נפש ישראלי-בין אדם לשכנו", ערב הרצאה ודיון עם נציג מהתנועה ליהדות מתקדמת. המפגש יתקיים במועדון לחבר ביום שני ה-13/9/10 בשעה 20:30.

סוכות

סוכות השנה בסימן של בנייה ועשייה משותפת. אנחנו מזמינים את כלל הקהילה ומשפחותיהם לפעילות ענפה של עשייה, יצירה, בנייה ושיבה יחד.
בשלושת הימים הקודמים לערב סוכות תתקיים פעילות בניית סוכת היישוב על הדשא הגדול של חדר האוכל, כל יום יוזמן חתך אחר של האוכלוסיה לעשייה וליצירה.
ביום ראשון ה-19/9/10 בשעה 16:00 מוזמנים הורים ובני נוער לבניית שלד הסוכות (רצוי להגיע עם כלי עבודה וקסדה לקטנטנים ומצלמות!)
ביום שני ה-20/9/10 בשעה 16:00 מוזמנים הורים וילדים לקישוט ותליית הבדים והנחת הסכר.

ביום שלישי ה-21/9/10 בשעה 16:00 מוזמנים סבים ונכדים לאחה"צ של יצירה משותפת וקישוט הסוכות (מומלץ להודיע מראש לנכדים/לסבים שיש פעילות!).
בערב החג תתקיים ארוחה של חדר האוכל בתשלום בשעה 18:30.
לאורך כל החג יופעל במתחם הסוכה פינת קפה ומוסיקת רקע לכל המעוניינים להנות מהשיבה יחד - סבים, הורים ילדים ושכנים.

ביום שבת בשעה 21:00 נקיים מפגש ערב למבוגרים בלבד הכולל ארוחת ערב פרי התושבים ומפגשים קבוצתיים עם אושפיזין סביב תחומי עניין (אותם תגלו בסוכות עצמן), ביום שני ה-27/9/10 בשעה 18:00 תתקיים במתחם הצגה לילדים ולנכדים (פרטים נוספים בהמשך) וביום רביעי, נתכנס כולנו בשעה 18:30 לטקס חג וריקודי עם תחת כיפת השמיים.

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
			1/9/10	2/9/10	3/9/10	4/9/10 תערוכה בקהילה. 18:00 בספריה
5/9/10	6/9/10	7/9/10	8/9/10 ערב ראש השנה. 18:30 על הדשא של חדר אוכל	9/9/10	10/9/10	11/9/10
12/9/10	13/9/10 "חשבון נפש ישראלי" 20:30 במועדון	14/9/10	15/9/10	16/9/10	17/9/10 תפילות יום כיפור ערב ב"צפית"	18/9/10 תפילות יום כיפור בוקר וערב ב"צפית"
19/9/10 בניית שלד הסוכות. 16:00 בדשא של חדר האוכל	20/9/10 הנחת סכך ותליית בדים. 16:00 בדשא של חדר האוכל	21/9/10 קישוט הסוכות. 16:00 בדשא של חדר האוכל	22/9/10 ארוחת חג (בתשלום)	23/9/10	24/9/10 קפה ומוסיקה בסוכות אחרי ארוחת ערב	25/9/10 מפגשי אושפיזין למבוגרים 20:30 בדשא של חדר האוכל
26/9/10 קפה ומוסיקה בסוכות	27/9/10 הצגה לילדים 18:00 בדשא של חדר האוכל	28/9/10	29/9/10 טקס חגיגי וריקודי עם 18:30 על הדשא של חדר האוכל	30/9/10		

מאחלים לכולם שנה טובה ומתוקה

צוות תרבות כפר מנחם

כל המעוניין להיות שותף בארגון אחד מהאירועים מוזמן לפנות לרכות התרבות